

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.440 van 26 juni 2002
in de zaak A. 73.840/XII-875.**

In zake : Jan CAPELLE (overleden),
Rechtsgeding hervat door :
Sonia TAILLIEU,
wonende te Oostende,
Christinastraat 118, bus 5

tegen :

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jan Capelle op 1 april 1997 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 16 januari 1997 van de centrale raad van de Argo “waarbij de beslissing genomen op 24 oktober 1996 (CR/96.20/42) tot terbeschikkingstelling van verzoeker wegens ambts-ontheffing in het belang van de dienst met ingang van 29 augustus 1989 wordt gehandhaafd”;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur-afdelingshoofd
H. Verhulst;

Gelet op de beschikking van 17 februari 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 26 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 april 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. Martens, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat M. Stommels, die loco advocaat R. Rombaut verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Over de gedinghervatting.

Overwegende dat uit een uittreksel uit het register van overlijden van de stad Oostende blijkt dat Jan Capelle op 14 januari 2000 is overleden; dat de echtgenote, Sonia Taillieu, op 20 april 2000 een verzoekschrift tot hervatting van het rechtsgeding heeft ingediend;

Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1. Verzoeker was sinds het schooljaar 1964-1965 werkzaam als onderwijzer in het rijksonderwijs, nu het gemeenschapsonderwijs. Met ingang van 17 juni 1968 was hij vast benoemd.
2. Op 23 augustus 1989 formuleert de directeur-generaal van het bestuur van het basisonderwijs een voorstel tot terbeschikkingstelling van verzoeker wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst met ingang van 1 september 1989. Op 29 augustus 1989, datum waarop hij kennis neemt van het voorstel, tekent verzoeker beroep aan tegen dit voorstel bij de raad van beroep.
3. Op 9 oktober 1995 schrijft de Argo aan verzoeker dat “[r]ecent door de Centrale Raad van de Argo werd beslist de dossiers aanhangig bij de Raad van Beroep [...] af te werken”, nog vermeldend dat “[d]oor omstandigheden buiten de wil van de Argo tot hiertoe geen gevolg werd gegeven aan uw beroep. Daar komt nu echter verandering in” en dat verzoeker binnenkort een oproep zal ontvangen voor een zitting van de raad van beroep.

4. Op 24 mei 1996 wordt verzoeker uitgenodigd voor de zitting van de raad van beroep op 26 juni 1996.

5. Op 22 juni 1996 deelt verzoeker mee aan de voorzitter van de raad van beroep :

“ In een eerder schrijven, naar U gericht, dd. 6 juni 1996, heb ik u gemeld niet op de R.v.B. te kunnen aanwezig zijn wegens ernstige fysieke handicap. Ik ben rolstoelpatiënt geworden en verre verplaatsingen zijn voor mij ondoenlijk. Ter staving stuur ik U een recent medisch attest.

Teneinde de werking van de R.v.B. niet te vertragen wil ik U laten weten dat ik mij akkoord verklaar met het voorstel : ‘Terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst.’ waartegen ik op 29 augustus beroep aantekende.

In de hoop dat U mijn verklaring als officieel wilt aanvaarden, betuig ik u [...]”.

6. Op 13 augustus 1996 wordt verzoeker uitgenodigd voor een nieuwe zitting van de raad van beroep, ditmaal op 5 september 1996.

7. Op 5 september 1996 bevestigt de raadsman van verzoeker het schrijven van 22 juni 1996 en komt de raad van beroep tot het oordeel “dat de zitting ter behandeling van het dossier van de heer Capelle Jan zonder voorwerp is”.

8. Op 24 oktober 1996 beslist de centrale raad van de Argo,

“- gelet op de verklaring van de heer Capelle op 22 juni 1996 waarbij hij zich akkoord verklaart met de ‘terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst’;

- overwegende dat tijdens de zitting op 5 september 1996 de Raad van Beroep van oordeel is dat, gezien het akkoord van de heer Capelle met het op 23 augustus 1989 geformuleerde voorstel, de behandeling van het dossier van de heer Capelle zonder voorwerp is en derhalve besluit de zitting te schorsen;
- overwegende de voorafgaande historiek”,

om verzoeker als vast benoemd onderwijzer aan de BS Troisdorf, ter beschikking te stellen wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst met ingang van 29 augustus 1989.

9. Op 4 december 1996 schrijft de raadsman van verzoeker aan de voorzitter van de Argo :

“Ik heb op de zitting verklaard dat er al die jaren eigenlijk niets gebeurd was en dat de T.B.S. in het belang van de dienst, gezien zijn leeftijd en ziekte kon

uitgesproken worden daar binnen de twee jaren de heer J. Capelle T.B.S. 55+ zou kunnen aanvragen en aldus het dossier volledig afgerond was. In ditzelfde verband heb ik dan ook verzocht het feitendossier niet meer te behandelen gezien het geen zin voor mij had dit te gaan weerleggen.

Maar de huidige beslissing teruggaand tot 1989 heeft voor de heer J. Capelle zeer ernstige financiële gevolgen die een dubbel effect hebben gezien zijn handicap. Het is trouwens ook zijn fout niet dat het dossier zeven jaren aangesleept heeft.

Kortom : ik was overtuigd van een beslissing steunende op de redenering : bevestiging van de T.B.S. wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst op de huidige datum van beroep 05.09.96, nadien dan gevolgd door de T.B.S. 55+.

Immers noch door mij, noch door de leden van de R.v.B. werd de datum van 1989 gehanteerd of geciteerd.

Gezien deze zeer uitzonderlijke situatie en ook gezien de ernstige gevolgen voor de heer Capelle, durf ik de Centrale Raad verzoeken de mogelijkheid te voorzien om het dossier opnieuw te openen”.

10. Op 16 januari 1997 behandelt de centrale raad van de Argo het dossier van verzoeker opnieuw. Met een 30 januari 1997 gedateerde brief wordt aan verzoeker onder meer meegedeeld :

“9. De Centrale Raad besprak uw dossier en stelt hierbij vast dat aan de concrete vraag van de heer Billiet, uw raadsman, om uw ‘terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst’ op 5 september 1996, datum van de zitting van de Raad van Beroep, te laten ingaan en u (geboren op 8 januari 1943) vervolgens de kans te bieden ten laatste m.i.v. 5 september 1985, na twee jaar ‘terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst’; een terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen aan te vragen, om drie redenen niet kan tegemoet worden gekomen.

- a. Er is de vaststelling dat u gedurende meer dan 7 jaar de laatste activiteitswedde werd toegekend, terwijl dit eigenlijk tot twee jaar diende beperkt te blijven. Via de terugvordering kan slechts een gedeelte van het teveel uitbetaalde wachtgeld worden gerecupereerd.
- b. Eén van de kenmerken van de ‘terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst’ is dat het wachtgeld, dat in eerste instantie correspondeert met de volledige activiteitswedde, na twee jaar wordt gereduceerd.

De Centrale Raad heeft niet de bevoegdheid deze maatregel anders toe te passen en u voor de volledige periode een 100% wachtgeld toe te kennen.

- c. Het statutaire instrumentarium bevat geen enkele maatregel die er kan voor zorgen dat een personeelslid, zonder diensten te presteren, gedurende meer dan 7 jaar zijn volledig activiteitswedde zou ontvangen.

De Centrale Raad besliste dan ook bij agendapunt CR/97.01/4.6

- ‘- Gelet op het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die

belast is met het toezicht op deze inrichtingen, en in het bijzonder op de artikelen 28, 45, 75, 144 tot en met 157 en 164;

- gelet op het koninklijk besluit van 18 januari 1974 aangenomen ter toepassing van artikel 164 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulp personeel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen en in het bijzonder op de artikelen 4, 5 en 6;
- gelet op de beslissing van de Centrale Raad van Argo op 25 augustus 1994 de Raad van Beroep voorzien in hoger vermeld KB van 22 maart 1969 opnieuw samen te stellen;
- gelet op het voorstel van de heer Van Der Straeten, directeur-generaal van het bestuur Basisonderwijs, op 23 augustus 1989, tot terbeschikkingstelling, wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst van de heer Capelle;
- gelet op het beroep van de heer Capelle op 29 augustus 1989 bij de Raad van Beroep;
- gelet op de verklaring van de heer Capelle op 22 juni 1996 waarbij hij zich akkoord verklaart met de 'terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst';
- overwegende dat tijdens de zitting op 5 september 1996 de Raad van Beroep van oordeel is dat, gezien het akkoord van de heer Capelle met het op 23 augustus 1989 geformuleerde voorstel de behandeling van het dossier van de heer Capelle zonder voorwerp is en derhalve besluit de zitting te schorsen;
- gelet op de beslissing van de Centrale Raad op 24 oktober 1996 bij agendapunt CR/96.20/4.2 om de heer Capelle, vast benoemd onderwijzer aan de BS Troisdorf, ter beschikking te stellen wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst m.i.v. 29 augustus 1989, de datum van kennisname van het voorstel in die zin, geformuleerd door de heer Van Der Straeten, directeur-generaal van het Bestuur van het Basisonderwijs van het Ministerie van Onderwijs;
- overwegende de kennisgeving op 28 november 1996 van de beslissing van de Centrale Raad aan de heer Capelle;
- overwegende het verzoek op 4 december 1996 van de heer O. Billiet, raadsman van de heer Capelle, aan de Centrale Raad zijn beslissing van 24 oktober 1996 te herzien omwille van een interpretatiefout van de verklaring van 22 juni 1996 van de heer Capelle in die zin dat de heer Capelle zich akkoord verklaarde met het voorstel 'terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst', doch m.i.v. 5 september 1996, datum van de zitting van de Raad van Beroep.
- overwegende de middelen opgenomen in toelichting en de bespreking onder punt 9;
- overwegende dat de statutaire regelgeving geen mogelijkheid voorziet om tegemoet te komen aan het verzoek van de heer Billiet, raadsman van de heer Capelle;

de beslissing, genomen op 24 oktober 1996 bij agendapunt CR/96.20/4.2 tot uw 'terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst' m.i.v. 29 augustus 1989, te handhaven";

Over de aanduiding van de verwerende partij.

Overwegende dat de Argo in de memorie van antwoord tevergeefs vraagt om buiten de zaak te worden gesteld omdat verzoeker de vernietiging van een beslissing van een orgaan van de Vlaamse Gemeenschap zou vorderen; dat dit uitgangspunt geen enkele steun vindt in het verzoekschrift, waarin verzoeker uitsluitend de nietigverklaring vordert van de beslissing tot terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst, beslissing die uitgaat van een orgaan van de Argo, als verwerende partij thans opgevolgd door het Gemeenschapsonderwijs;

Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Overwegende dat de verwerende partij er op wijst dat verzoeker niet de nietigverklaring vordert van de beslissing van de centrale raad van 24 oktober 1996; dat verwerende partij voorts stelt dat de vraag van verzoeker tot heropening van het dossier geen schorsende werking heeft en het verzoekschrift bijgevolg manifest laattijdig is;

Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord opmerkt dat in de beslissing van 24 oktober 1996 “zijn instemming die hij heeft uitgedrukt met het voorstel, volledig foutief werd geïnterpreteerd”; dat hij vervolgt de verwerende partij aangeschreven te hebben op 4 december 1996, met het verzoek het dossier opnieuw te willen openen en de initiële beslissing van 24 oktober 1996 te herzien “gelet op zijn argumenten, wat betreft de ingangsdatum van de terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst”; dat de bestreden beslissing van 16 januari 1997 dan een “nieuwe op zichzelf staande beslissing” is; dat verzoeker in zijn laatste memorie dit betoog nog aanvult, wijzende op de drie overwegingen van de door hem bestreden beslissing van 16 januari 1997 die niet terug te vinden zijn in de beslissing van 24 oktober 1996, zodat de beslissingen niet gelijklopend zijn; dat verzoeker omtrent die motieven nog betoogt :

“Deze zijn niet terug te vinden in de beslissing van 24.10.1996.

Verzoeker kon daar vanuit gaan dat de maatregel geen terugwerkende kracht zou hebben.

Dit gegeven is niet zonder belang. Verzoeker kon er redelijkerwijze van uit gaan dat er geen terugwerkende kracht aan de beslissing verbonden was gelet op het feit dat de beslissing zulks niet vermeldt en gelet op het gegeven van de niet-retroactiviteit van de administratieve rechtshandelingen.

Verzoeker meent derhalve dat als Uw Hoge Rechtsmacht de stelling van de bevestigende beslissing volgt - quod non - er voorbehoud dient gemaakt voor de terugwerkende kracht.

Dit aspect zit enkel vervat in de beslissing van 16.01.1998 niet in deze van 24.10.1997 en dient derhalve beschouwd als binnen de gestelde termijn te zijn aangevochten.”;

Overwegende dat de centrale raad van de Argo op 16 januari 1997 heeft besloten om zijn eerdere beslissing van 24 oktober 1996 te handhaven; dat die beslissing echter geen louter bevestigende beslissing is, vermits de centrale raad op 16 januari 1997 het dossier van verzoeker opnieuw “besprak”, daarbij kennis blijkt te hebben genomen van de argumenten die verzoeker deed gelden om een herziening te vragen en tenslotte oordeelde dat “om drie redenen niet kan tegemoet worden gekomen” aan die vraag, redenen welke niet voorkomen in de eerste beslissing; dat bijgevolg de beslissing van 16 januari 1997 een nieuwe beslissing is die in de plaats is gekomen van de initiële beslissing van 24 oktober 1996; dat die beslissing tijdig is aangevochten; dat de exceptie niet wordt aangenomen;

Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoeker een eerste middel put uit de schending van de redelijke termijn-eis “daar er een onredelijk lange termijn is verstreken sinds de initiële beslissing in 1989 en de aangevochten beslissing”;

Overwegende dat verzoeker dit middel niet meer op ontvankelijke wijze voor de Raad van State kan aanvoeren; dat immers rekening moet worden gehouden met de wijze waarop de houding van verzoeker zelf resulteerde in de beslissing van de centrale raad van 24 oktober 1996 en vervolgens met de grenzen die verzoeker heeft getrokken omheen zijn verzoek aan de centrale raad om die oorspronkelijke beslissing te herzien; dat verzoeker immers vooreerst met zijn schrijven aan de raad van beroep van 22 juni 1996 zijn formeel akkoord had verleend met het voorstel tot terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst en dit akkoord bij monde van zijn raadsman ter zitting van de raad van beroep had bevestigd; dat verzoeker hier naderhand niet op is terug gekomen maar enkel een herziening heeft gevraagd wat de werking in de tijd betreft van de hem opgelegde ordemaatregel; dat verzoeker voor de Raad van State de hem opgelegde ordemaatregel dan ook nog enkel op ontvankelijke wijze kan aanvechten wat dit aspect van de terugwerking in de tijd betreft;

Overwegende dat verzoeker grieven daaromtrent wel verwoordt in zijn tweede en derde middel; dat hij in het tweede middel het beginsel van de niet-retroactiviteit van de administratieve rechtshandelingen geschonden acht omdat, eensdeels, geen wetsbepaling de verwerende partij er toe machtigt de maatregel te laten terugwerken en, anderdeels, “geen enkel motief [wordt] opgegeven dat een dusdanig grote mate van evidentie bezit dat het de werking van dit beginsel kan ontkrachten”; dat verzoeker in het derde middel aanvoert dat de beslissing van 16 januari 1997 geen afdoende motieven bevat om een antwoord te bieden op zijn opmerkingen omtrent de ingangsdatum van de bestreden maatregel; dat verzoeker toelicht dat hem geen verwijt kan worden gemaakt voor de nalatigheid van de Argo om zijn beroep tijdig in behandeling te nemen, dat voorts de door de centrale raad aangevoerde redenen niet ter zake doen - “het betreft hier loutere conclusies vertrekkende vanuit de bestaande en geldende reglementering” waar de centrale raad zich achter “verschuilt”;

Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord wijst op de omstandigheid dat het betrokken personeelslid vanaf het voorstel tot ambtsontheffing tot aan de definitieve beslissing van zijn ambtsbevoegdheid wordt ontheven en dat de terugwerkende kracht die de terbeschikkingstelling krijgt een regularisatie is met terugwerkende kracht van de administratieve toestand van het betrokken personeelslid; dat de motivering van de beslissing van 16 januari 1997 volgens de verwerende partij gelezen moet worden wetende dat “de reden voor de vraag tot heropening van het dossier te herleiden [is] tot het financieel aspect van de genomen maatregel”;

Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord dupliceert dat er geen uitdrukkelijke wetsbepaling is die het mogelijk maakt afbreuk te doen aan het aangevoerde beginsel van de niet-retroactiviteit van administratieve rechtshandelingen; dat hij in de laatste memorie nogmaals stelt dat de motieven van de bestreden beslissing van 16 januari 1997 “nauwelijks als een afdoende motivering kunnen beschouwd worden”, bij gebrek aan statutaire bepalingen, om af te wijken van voornoemd beginsel;

Overwegende dat verzoeker door de bestreden ordemaatregel ter beschikking is gesteld en dit wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst; dat de terbeschikkingstelling naast dienstactiviteit en non-activiteit luidens artikel 74 van het decreet van 27 maart 1991 rechtspositie personeelsleden

gemeenschapsonderwijs een van de administratieve standen is waarin de personeelsleden zich geheel of gedeeltelijk kunnen bevinden; dat de perioden tijdens welke een personeelslid zich wegens een ambtsontheffing in het belang van de dienst in de administratieve stand van de terbeschikkingstelling bevindt overeenkomstig artikel 4, § 1, e, van hetzelfde decreet van 27 maart 1991 worden beschouwd als diensten voor het berekenen van de dienstanciënniteit in het gemeenschapsonderwijs; dat dit personeelslid een wachtgeld geniet dat de eerste twee jaren gelijk is aan zijn laatste activiteitswedde en vanaf het derde jaar af wordt verminderd tot het bedrag van het pensioen dat de betrokkene zou krijgen indien hij vervroegd op pensioen werd gesteld, een en ander krachtens artikel 6 van het te dezen toepasselijke koninklijk besluit van 18 januari 1974 genomen ter toepassing van artikel 164 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen;

Overwegende dat de definitieve beslissing over een terbeschikkingstelling voorafgegaan moet worden door een voorstel, opgemaakt door het hoofd van het bestuur waaronder de instelling ressorteert; dat ondertussen, tot aan de definitieve beslissing, het voorlopige voorstel automatisch tot gevolg heeft dat het betrokken personeelslid van zijn ambtsbevoegdheid wordt ontheven en zulks overeenkomstig het artikel 5, derde lid, van het voornoemd koninklijk besluit van 18 januari 1974;

Overwegende dat aangenomen wordt dat het bestuur aan de definitief uitgesproken terbeschikkingstelling uitwerking mag verlenen voor de periode gedurende welke het belang van de dienst de verwijdering van het betrokken personeelslid uit zijn dienst vereiste, op voorwaarde dat gedurende die periode de betrokkene belet werd zijn dienst uit te oefenen op grond van regelmatige beslissingen; dat ter zake verzoeker niet betwist vanaf 29 augustus 1989 effectief en zonder onderbreking van zijn ambtsbevoegdheid ontheven te zijn geweest; dat in die omstandigheden, de terugwerkende kracht die aan de bestreden beslissing is gegeven in beginsel niet onwettig hoeft te zijn;

Overwegende evenwel, dat die terugwerkende kracht door geen statuutbepaling uitdrukkelijk wordt opgelegd en zij zich ook niet steeds automatisch opdringt aan het bestuur; dat het bestuur naar de omstandigheden van de zaak er toe gebracht kan worden de werking in de tijd van de op te leggen terbeschikkingstelling anders te beoordelen; dat de vraag of het bestuur in de voorliggende zaak die beoordeling moest doen en op een deugdelijke wijze heeft afgedaan, bij het nog te onderzoeken derde middel aan de orde komt; dat, onder dat voorbehoud, het tweede middel ongegrond is;

Overwegende dat verzoeker te dezen uitdrukkelijk vroeg om geen terugwerking aan de maatregel te verlenen, en daar als redenen voor aanvoerde : zijn naderende “T.B.S. 55+”, het tijdsverloop (zeven jaren) tussen het voorstel en de definitieve beslissing en de “zeer ernstige financiële gevolgen die een dubbel effect hebben gezien zijn handicap”; dat het de Raad van State niet toekomt om in de plaats van de centrale raad te beoordelen of en in welke mate op die verzuchting moest worden ingegaan; dat de Raad echter moet vaststellen dat de motieven van de bestreden beslissing van de centrale raad geen afdoende antwoord bieden op de vraag van verzoeker; dat immers de opmerkingen dat de activiteitswedde “tot twee jaar diende beperkt te blijven” en dat “het wachtgeld [...] na twee jaar wordt gereduceerd” een gevolg zijn van de terbeschikkingstelling en de datum waarop zij ingaat, maar er niet de grondslag van kunnen zijn; dat voorts “het statutaire instrumentarium” drie administratieve standen kent en het niet ter zake doet dat het personeelslid in de stand dienstactiviteit zou zijn gebleven “zonder diensten te presteren”, wat overigens ook het geval ware geweest zo de centrale raad het voorstel niet had gevolgd; dat de motieven, zoals verzoeker terecht opmerkt, bijgevolg slechts aan de gevolgen van een beslissing tot terbeschikkingstelling herinneren en dat zij er van doen blijken dat de verwerende partij is voorbijgegaan aan haar beoordelingsruimte over de toepassing van de maatregel in de tijd; dat het middel in de besproken mate gegrond is;

Overwegende dat uit wat voorafgaat blijkt dat de bestreden ordemaatregel niet als zodanig en in zijn geheel nietig moet worden verklaard; dat het bestuur zich enkel opnieuw moet uitspreken over de inwerkingtreding van de bestreden maatregel, en verzoeker daarbij kan tegemoet komen dan wel kan motiveren om welke redenen de terbeschikkingstelling toch uitwerking dient te krijgen op 29 augustus 1996; dat hiermee rekening houdend het dictum kan luiden zoals volgt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 16 januari 1997 van de centrale raad van de Argo in zoverre daarbij de terugwerkende kracht tot 29 augustus 1989 van de initieel op 24 oktober 1996 aan Jan Capelle opgelegde terbeschikkingstelling van verzoeker wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst wordt gehandhaafd.

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig juni 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.